

pro ACTIUNEA CATOLICA ROMANA

Tribuna libera pentru unirea Bisericilor fundata in 1955 de
CONSTANTIN DRAGAN

Dragostea si unitatea temelie indispensabila a colegialitatii episcopale

În 11 Octombrie, Sfântul Părinte a celebrat în Capela Sixtina, o liturghie solemnă pentru inaugurarea Sinodului extraordinar al episcopatului catolic.

În cursul Liturghiei Papa a rostit o cuvântare — o « meditație », cum el însuși a definit-o — asupra problemelor de fond care constituie tematica discuțiilor sinodale. Prima între toate problema colegialității, privită nu numai în lumina Constituției conciliare « Lumen gentium », ci din punct de vedere al întregii doctrine a Conciliilor Vatican I și Vatican II referitoare la « puterea succesivului lui Petru și a colegiului episcopilor, în frunte cu Capul său, Papa ».

După ce a subliniat că origina colegialității episcopale trebuie căutată în însuși mandatul încredințat de Christos « lui Petru și apostolilor săi », principiu accentuat de « recentul Conciliu », Papa a spus:

« Noi credem că am și dat dovadă de această voință a noastră de a consolida practic colegialitatea episcopală, fie instituind Sinodul episcopilor, fie recunoscând Conferințele episcopale, și fie asociind câțiva Frați ai noștri întru episcopat la misiunea proprie Curiei romane; și dacă harul lui Dumnezeu ne va asista și buna înțelegere frățească va înlesni raporturile noastre reciproce, exercitarea colegialității și în alte forme canonice va putea avea în viitor o mare desvoltare ».

Paul VI a cerut apoi adesiunea episcopatului la autoritatea care-i revine prin însuși faptul că « Papa e Vicarul lui Christos pe pământ și Capul suprem al episcopatului, cu putere personală și colegială asupra Bisericii », cum precizează amintitul document conciliar « Lumen Gentium ».

A cerut episcopilor această adesiune nu cu un gest peremptoriu, ci cu o invitație frățească de meditare profundă asupra adevăratului sens al colegialității, care înseamnă « comuniune, solidaritate și dragoste ». O dragoste — a spus Papa — « care e ceva mai mult decât raportul de dragoste creștinească dintre credincioșii și urmașii lui Christos asociați în diferite categorii ».

Papa a amintit celor 147 cardinali, arhiepiscopi și episcopi delegați de Conferințele episcopale din întreaga lume să le reprezinte în Sinod, că o micșorare a autorității sale ar implica cu necesitate o limitare a autorității lor. Fiindcă, « dacă prestigiul Capului unui colegiu se micșorează, întregul Colegiu resimte efectele acestei diminuări ».

Făcând ecou instanțelor și presiunilor care

din diferite sectoare ale Bisericii s'au făcut simțite în ultimul timp, Paul VI a ținut să asigure episcopatul că va recunoaște, « în mai justă măsură, fraților întru episcopat cea plenitudine a prerogativelor și a facultăților care le revin de drept prin însuși caracterul sacramental al alegerii lor la funcții pastorale în Biserică și datorită comuniunii lor efective cu Sediul Apostolic ».

« Respectarea autorității colegiale — a atras atenția Sfântului Părinte — comportă, însă, cu necesitate, aplicarea criteriului după care episcopii sunt corresponsabili de conducerea Bisericii, care « nu trebuie să fie compromisă de multiple și excesive autonomii particulare, dăunătoare unității și dragostei și făuritoare de emulații ambițioase și de egoisme închise ».

Paul VI a asigurat deasemenea episcopatul că în viitor va fi respectată pluralitatea în Biserică, adică dialogul. Cu o condiție, însă: ca această pluralitate să nu altereze credința, sau să micșoreze disciplina, « care nu îngăduie arbitriul și confuzia, dăunătoare armoniei fundamentale a gândirii teologice, moravurilor poporului lui Dumnezeu și chiar datoriilor colegialității ».

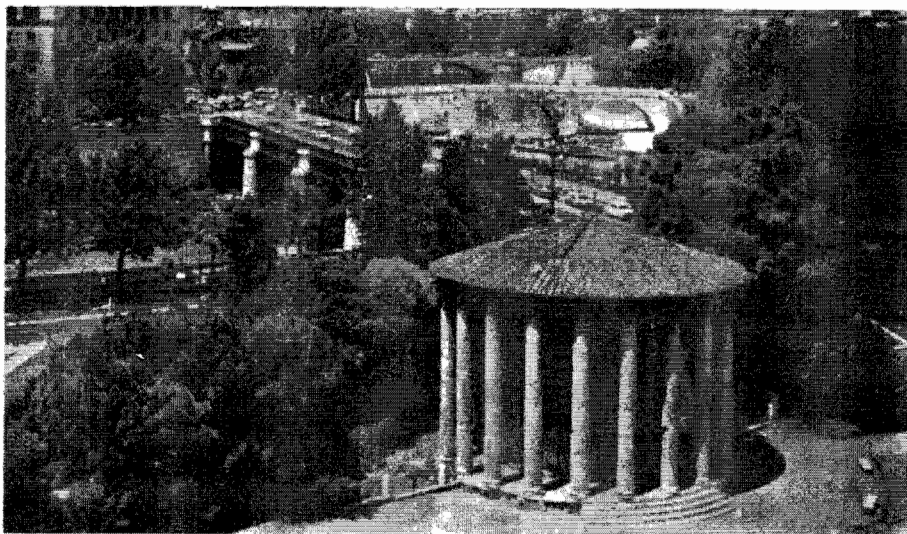
« Să fie clar — a atras atenția Papa — că conducerea Bisericii nu trebuie să-și însușească aspectele și normele regimelor temporale, astăzi călăuzite de instituții democratice, de multe ori lipsite de moderație, sau de formule totalitare contrarii demnității omului. Conducerea Bisericii are o formă originară

proprie, care oglindește în expresiile ei înțelepciunea și voința dumnezeiescului ei Intemeietor. Și tocmai în legătură cu aceasta Noi suntem datori să va amintim înalta răspundere pe care Christos a voit să ne-o încredințeze înmânându-i lui Petru cheile Impărăției ».

Un discurs, acesta pentru inaugurarea Sinodului, prin care Papa n'a vrut în nici un fel să condiționeze a priori discuțiile întrunirii episcopilor, ci care a sugerat numai, în linii generale, orientările eclesiologice și în același timp practic-pastorale care ar trebui să caracterizeze desbaterile întrunirii episcopilor.

Paul VI a indicat câteva puncte (de pildă aplicarea criteriilor și normelor bisericești cu privire la primatul puterii papale) de care va trebui să se țină semnă în desvoltarea și exercitarea colegialității episcopale. El nu s'a mărghinit să încadreze principiul colegialității în aspectele sale exclusiv juridice, și nici n'a circumscris acest principiu la forma strict colegială.

Intemeiat pe dragoste și pe unitate, principiul colegialității poate fi aplicat la toate realitățile concrete ale Bisericii, cu real folos atât pentru prestigiul și confirmarea prerogativelor și facultăților episcopilor, cât și pentru « ușurarea și sprijinul » grelei misiuni apostolice a Papii și pentru « o mai bună marturie a credinței unice și a dragostei care trebuie să strălucească, mai mult ca ori și unde, la vârful conducerii Bisericii ».

Roma: Templul Vestei

Ecumenism si internationalism

În ce fel organismele ecumenice pot constitui pentru lume o propunere și un exemplu de dialog și de unitate?

La întrebarea aceasta a răspuns profesorul Germano Pattaro de la Seminarul Patriarhal din Veneția, în comunicarea de încheiere a congresului organizat la Recoaro-Terme de Centrul de studii « Rezzara » pe tema « Noulle frontiere ale internaționalismului ».

S'ar părea că, absorbite, cum sunt de problema refacerii unității religioase și de preocuparea intensificării dialogului interconfesional, organismele ecumenice n'au în momentul de față de spus mare lucru lumii. Mai mult, ele ar putea deadreptul constitui bariere confesionale — cum din păcate s'a întâmplat în trecut, cu consecințele atât de grave pe care le cunoaștem —. Ținând seamă de această dureroasă lecție a trecutului, ecumenismul zilelor noastre și-a îndreptat toate energiile asupra unui obiectiv precis: depășirea oricărei discriminări religioase, întemeindu-și acțiunea pe mesajul evanghelic.

După ce a trecut în revistă toate inițiativele din ultimii ani, prin care cele trei mari confesiuni creștine — catolică, ortodoxă și protestantă — au contribuit la consolidarea acestei temelii a ecumenismului, care e dragostea, profesorul Pattaro a examinat evoluția celui mai mare și mai important dintre organismele ecumenice de azi: Consiliul Mondial (sau Ecumenic) al Bisericilor, subliniind trecerea de la inițiala impoziție filantropică-umanitară a acestui organism și de la un rol de legătură între Biserici, la o acțiune caracterizată de un efort de depășire a vechilor bariere confesionale, cu promovarea unei colaborări multiforme între Biserici.

Această nouă orientare a Consiliului ecumenic al Bisericilor a fost ratificată de întrunirea de la Uppsala din vara trecută, la ale cărei lucrări au participat, pentru prima oară, și catolicii.

Ce înseamnă, pentru catolici, această mișcare ecumenică născută și crescută în medii protestante?

În primul rând, trecând peste o seamă de prejudecăți și de neîncredere, catolicii au început să se convingă că ecumenismul nu e o « metodă », ci un scop, o chemare; și că ecumenismul înseamnă, pentru credință, o « verificare și un risc ». Despărțirea Bisericii unice întemeiată de Christos în atâtea confesiuni e fără îndoială un rod al păcatului, de care toți suntem responsabili. De aici necesitatea pocăinței și recunoașterea că ecumenismul nu trebuie să devină « o nouă structură » în viața Bisericilor, ei că menirea lui e aceea de a înlesni și a stimula convertirea la o viață spirituală cu adevărat pătrunsă de spiritul Evangheliei.

Ceeace Consiliul Mondial al Bisericilor cere confesiunilor membri e totala fidelitate față de propria lor doctrină, însă cu recunoașterea erorilor proprii și cu dorința unei crescânde conformări la învățătura lui Christos, prezentă, ca temelie de unitate, în toate Bisericile creștine.

În scopul acesta, vor servi drept mărturie a dragostei și drept emulație inițiative care să traducă în realități concrete testamentul lui Christos, și o intensă acțiune în favoarea păcii.

Aceasta, în sinteză, comunicarea finală care a fost o recapitulare și o punere la punct a întregii tematici a Congresului, care s'a

calificat în primul rând ca elaborare a unor importante propuneri de studii asupra principalelor probleme ale ecumenismului zilelor noastre și ca prilej de întâlnire, pentru exponenții culturii italiene interesați de problemele și viitorul Bisericii.

Mai toate intervențiile au relevat nedumirea congresiștilor în fața ineficienței structurilor ecumenice actuale, care în loc să înlesnească dialogul pentru unitate, îl burocratizează și ca atare îl țin pe loc, și în contrast cu aceste structuri depășite, o crescândă tensiune ideală pentru eliminarea despărțirilor confesionale, care apar din ce în ce mai « anacronice » și mai « neîntemeiate ».

Congresul și-a exprimat speranța ca energiile și eforturile ecumenice în prezent fracționate în grupări ecumenice naționale, să fie însumate și încanalate în organisme comunitare la nivel mondial.

Roma: Bazilica St. Paul

Intrunirea Bisericilor Europene

Un curent hotărât favorabil intensificării colaborării practice cu Biserica catolică a caracterizat întrunirea comună a Presidiumului și a Comitetului de Consultare al Conferinței Bisericilor Europene, care s'a ținut în primăvară la Escorial, în apropiere de Madrid.

Intrunirea, la care au participat reprezentanți ai ierarhiei din 21 țări europene, a hotărât la unanimitate să accepte propunerea trimiterii unui observator oficial al Conferinței Bisericilor Europene la întrunirea episcopatului european de la Coira (Elvetia), lansată de Mons. Arrighi de la Secretariatul Vaticanului pentru Unirea Creștinilor.

Mons. Etchegaray, secretarul general al Conferinței Episcopilor Catolici Romani din Europa, a relevat, în comunicarea sa, importanța unei colaborări « nu numai frațești, dar cu adevărat eficiente » între Conferința episcopatului catolic al Europei și Conferința Bisericilor Europene.

Multe sunt formele de colaborare practică și de apropiere reciprocă oferite celor două organisme, astăzi, când Bisericile se găsesc în fața aceluiași probleme ale credinței.

Se vorbește atât de « servirea omului », dar se trece pe al doilea plan servirea credinței. E o carență care chiamă în fața aceluiași răspunderi toate Bisericile Continentului nostru și care nu poate fi trecută, cu vederea, dacă nu vrem ca creștinismul să se transforme într-o « anexă a instituțiilor internaționale a căror preocupare e promovarea socială a omului ».

Mons. Arrighi a expus eforturile Bisericii catolice în favoarea ecumenismului; primul între toate creierile, în 1960, a Secretariatului pentru Unirea Creștinilor, care marchează un moment important în istoria Bisericii lui Christos: momentul în care Biserica Romei a stabilit un dialog oficial cu celelalte confesiuni creștine.

Deschiderea sesiunii de lucru a Conferinței Bisericilor Europene a fost precedată de un rit religios celebrat la biserica episcopală de la Madrid. În cursul liturghiei, arhiepiscopul de Zaragoza, mons. Cantero Cuadrado, președinte al Secretariatului spaniol pentru ecumenism, a adresat o cuvântare de salut participanților la întrunire.

A luat apoi cuvântul dl. Ernst Wim (Bielefeld), care a relevat absența delegaților non-ortodocși din Estul european. Aceasta « în ciuda asigurărilor oficiale date de autoritățile politice din țările Europei orientale ».

« Conferința Bisericilor Europene a fost creată cu scopul de a întruni Bisericile din Est cu Bisericile din Occident — a amintit oratorul. Dacă lucrul acesta e imposibil, Conferința Bisericilor Europene se va vedea silită să renunțe la misiunea sa esențială ».

Viitoarea întrunire a Presidiumului Conferinței Bisericilor Europene se va ține la Windsor Castle (Anglia) de la 22 la 25 Octombrie. O întrunire comună cu Comitetul de consultare e prevăzută pentru luna Mai a anului viitor, probabil în Ungaria.

Evangelizare si ecumenism

MISCELLANEA

O manifestație în care accentul a cazut pe problema unității Bisericii a fost « Săptămâna de studii misionare », organizată de Universitatea catolică de la Milano.

Deosebit de interesantă, din punct de vedere ecumenic, comunicarea doct. Walter Hollenweger, din Consiliul Mondial al Bisericilor, care a subliniat existența a două atitudini în contactele dintre catolici și protestanți: aceea a catezei de tip apologetic, care încearcă să impună altora ideile proprii în materie de credință, ca singură condiție posibilă de unitate, și aceea a dialogului, care e căutarea în comun a unor conținuturi biblice și tradiționale ca bază a adevărilor în discuție. E evident — a afirmat oratorul — că numai a doua atitudine îngăduie speranțe de reunificare.

Dr. Hollenweger a afirmat că în faza actuală a eforturilor ecumenice e imposibil de prevăzut tipul de unitate și calea prin care se va ajunge la ea. Spiritul Sfânt, care ne

asistă — a încheiat oratorul — ne va călăuzi la adevărata unitate voită de Christos ».

Alte intervenții specific ecumenice au fost aceea a dr. *Mariasuai Dhavamony*, profesor de istoria religiilor la Universitatea Gregoriană din Roma, care a examinat problema ecumenică la lumina contactelor actuale ale creștinismului cu induismul, și comunicarea prof. *Robert Gaspar*, de la Institutul pontifical de studii arabe. După ce a subliniat că despărțirea creștină din v. VII în Arabia a fost cauza care a împiedecat întâlnirea lui Mahomet cu creștinismul, oratorul a afirmat că de la Mahomet încoace tradiția musulmana a exploatat totdeauna desbinările creștine, în care a găsit o probă împotriva creștinismului și în favoarea Islamului unitar.

După prof. Gaspar ecumenismul are care importanță pentru evangelizarea lumii musulmane. La ora actuală nu lipsesc eforturile de apropiere ecumenică. Ele însă pun cu cruzime o problemă încă nerezolvată: refacerea unității.

După o agenție de presă de la Viena, Cardinalul Franz Koenig, arhiepiscop de Viena, ar fi sosit la Budapesta, pentru a se întâlni cu Cardinalul-Primate Mindszenty, care, cum e știut, trăește în exil voluntar la sediul Ambasadei Statelor Unite.

Cardinalul Koenig, care era întovărășit de maestrul său de ceremonii, urma să se întâlnească și cu câțiva episcopi unguri.

Ultima vizită la Primatele Ungariei a fost făcută de Cardinalul Koenig în Februarie. Încă de pe atunci el anunșase o nouă vizită la Budapesta, în toamnă. Succesiv, într-o întâlnire cu ziaristii, a relevat că Mindszenty a fost bucuros să-l vadă, deoarece, în afară de seurtle întâlniri cu un preot confesor de la Budapesta, nu are nici un fel de contact cu lumea din afară.

* * *

Episcopii belgieni au « desaprobat formal orice participare a clerului lor la manifestații de contestație cu ocazia Sinodului episcopilor, ținut în Octombrie, la Roma.

Comunicatul Conferinței Episcopale a Belgiei, întrunită la 2 Septembrie, la Malines, sub președinția Cardinalului Suenens, a fost difuzat de Sfântul Scaun și reprodus de oficiul Vaticanului « L'Osservatore Romano »

Printre temele de care s'a ocupat întrunirea a fost și problema vieții clerului. De aici poziția luată de episcopi, care au aflat că unii preoți din diecezele lor se pregătesc să ia parte la o întrunire de contestație, care ar urma să aibă loc la Roma contemporan cu Sinodul din Octombrie.

Declarația Comisiei pontificale asupra Catehismului olandez

Tradus în patru limbi, Catehismul olandez a devenit în scurt timp un best-seller internațional, cu o vânzare care depășește un milion de exemplare în întreaga lume.

Unele interpretări arbitrare ale doctrinei catolice și perseverarea autorilor în aceste erori erau motive suficiente de valabile pentru o ruptură între Biserica Romei și Biserica Olandei. Dacă încă nu s'a ajuns la această ruptură, aceasta se datorește, probabil, faptului că din ambele părți a lipsit voința de a se ajunge la asemenea consecințe extreme. În ce-o privește, Roma a făcut tot posibilul pentru a evita un astfel de desnodământ al spinoasei « probleme olandeze ». De semnalat, în sensul acesta, o cuvântare a Papii, care a fost aproape un comentariu la Declarația asupra Catehismului olandez.

În evidenta intenție de a îndulci verdictul Cardinalilor asupra erorilor conținute de acest text, Paul VI a subliniat « greutatea efortului de a prezenta doctrina Bisericii într-o formă care să fie accesibilă înțelegerii tuturor și care să respecte în același timp absoluta integritate a mesajului revelat ».

Cu o « Declarație » a comisiei de șase Cardinali, numită de Papă, Biserica catolică s'a exprimat în sfârșit asupra criticatului « Catehism olandez pentru adulți ».

Declarația recunoaște Catehismului olandez un « lăudabil caracter pastoral, liturgic și biblic », și elogiază « intenția fundamentală a lucrării de a propune eterna Evanghelie a lui Christos într-o formă răspunzătoare modului de a gândi al oamenilor timpului nostru ».

Aceste aprecieri diplomatice nu sunt însă suficiente pentru a « îndulci » amarele și severele aprecieri ale cenzorilor.

Roma: Coloana lui Traian: detaliu

m i s c e l l a n e a

Intrunirea Comitetului Central al Consiliului Mondial al Bisericilor

Rasismul și raporturile cu Biserica Română Catholică au fost problemele în centrul discuțiilor Comitetului Central al Consiliului Mondial al Bisericilor, întrunit la Cantorbery (Anglia) de la 12 la 23 August, (« Informația internationale catholiques » 19 Septembrie 1969). Temele acestea — amintește revista citată — au fost printre chestiunile principale înfruntate în Iulie 1968 de Intrunirea generală a Consiliului Mondial al Bisericilor, la Uppsala, în Suedia.

Consiliul Bisericilor organizase, în Mai, la Londra, o dezbateră asupra rasismului. Pe temeiul raportului care conținea rezultatele acelei debateri a fost trasat un program ecumenic destinat Bisericilor membri ai Consiliului.

Formația grupurilor de anchetă și de cercetare asupra regiunilor atinse de rasism, studii și debateri asupra mijloacelor pe care Biserica le va folosi pentru a apăra drepturile victimelor rasismului; revizuirea programelor, a bilanșurilor și a structurilor Consiliului Ecumenic al Bisericilor, pentru apărarea dreptății rasiale, vor constitui temele programului de lucru propus Bisericilor care fac parte din Consiliu.

Raporturile cu Biserica catolică au fost ilustrate de pastorul Lukas Visser, într-o comunicare asupra rezultatelor obținute de « grupurile mixte » de lucru, care se întrunesc periodic.

Pastorul Visser a subliniat importanța acordată de Vatican colaborării cu Consiliul Bisericilor și confirmată de însuși Papa cu ocazia vizitei sale la Geneva din primăvară. Aderarea Bisericii catolice la Consiliu e o chestiune din ce în ce mai presantă — a afirmat oratorul.

Un observator catolic — par. Lanne de la Secretariatul pentru Unirea Creștinilor — a relevat că pentru moment nu se pot face anticipări asupra concluziilor la care va ajunge subcomisia Grupului mixt de lucru, însărcinată să studieze problema.

Pastorul Visser a relevat apoi importanța dezvoltării intercomuniunilor celebrate de catolici împreună cu protestanții, contrar regulilor și dispozițiilor Bisericilor respective.

Comisia « Credință și Constituție », ai cărei membri sunt astăzi și catolici, a fost însărcinată să studieze de aproape chestiunea intercomuniunii. Asupra acestei teme ea va prezenta un raport în viitoarea sa sesiune, care se va întruni în 1971.

Celibatul preoților în declarațiile Mitropolitului ortodox Synesios

Intr-o recentă conferință de presă Mitropolitul Synesios, membru al sfântului Sinod al Bisericii ortodoxe a Greciei, a răspuns la câteva întrebări ale jurnaliștilor în legătură cu celibatul preoților și cu îmbrăcămintea clerului. Declarațiile Mitropolitului Synesios precizează poziția Bisericii Greciei asupra acestor două chestiuni, în contrast cu aceea a Bisericii ortodoxe a Alexandriei Egiptului al cărei Patriarh s'a declarat favorabil atât pentru suprimarea celibatului cât și pentru schimbarea de îmbrăcămintă a clerului.

« Patriarhul Alexandriei își are opiniile sale — a spus mitropolitul Synesios. — Biserica autocefală a Greciei e independentă. Pentru noi e încă prematură abolirea celibatului și schimbarea îmbrăcămintei clerului. Până azi aceste două chestiuni au avut o valoare aproape dogmatică și ca atare sunt inamovibile. Nici o discuție oficială sau neoficială nu e deci posibilă în legătură cu aceste două chestiuni, care fac necesară o pregătire serioasă. Acesta e punctul de vedere al istoriei noastre bisericesti și al Sfântului Sinod al Bisericii ortodoxe a Greciei » (« Typos », Septembrie 1969, no. 34).

Spre o mai bună înțelegere între ortodocși și catolici în Cehoslovacia

În dorința de a pune capăt conflictului dintre catolicii de rit oriental și ortodocși, episcopii catolici bizantini și episcopii ortodocși din Cehoslovacia au dat o Declarație comună, publicată la New York de Centrul de Studii Orientale.

În 1950 situația religioasă în Cehoslovacia a fost grav turburată de decizia guvernului comunist de a încorpora cu forța dieceza catolică de rit oriental de la Presov la Biserica ortodoxă. Ordinile primite de la Moscova pentru acest gest anti-constituțional (Constituția cehoslovacă « garantează » libertatea de cult a tuturor religiilor) prevedeau și trecerea comunității de la Presov sub directa jurisdicție a Patriarhului Moscovei.

Numeroșii episcopi și preoți care s'au opus acestei siluri morale au fost arestați.

Anul trecut, când guvernul Dubcek a eliberat supraviețuitorii lungilor ani de închisoare, 246 parohii au fost restituite Bisericii catolice. Un plebiscit organizat de același guvern Dubcek, prin care credincioșii erau chemați să decidă dacă vor să facă parte din Biserica catolică sau din cea ortodoxă, dădea următoarele rezultate: 204 parohii votau în favoarea lor sub jurisdicția catolică, și numai două cereau să rămână ortodoxe.

Declarația comună a episcopilor greco-catolici și ortodocși afirmă că dificultățile pe care le întâmpină azi Biserica în Cehoslovacia sunt rezultatul « erorilor, persecuțiilor și desordinelor din trecut ».

După ce amintește eforturile Papii Paul VI și ale Patriarhului Athenagoras I pentru promovarea unității, episcopii anunță creierea unei comisii mixte catolică-ortodoxă pentru rezolvarea problemelor celor două confesiuni.

Declarația e iscălită de Mitropolitul Dorothei, de episcopii Nikolai și Kiril — din partea Bisericii ortodoxe — de episcopul Vasil Hopko împreună cu preoții Stefan Ujheli și Jan Murin — pentru Biserica catolică de rit oriental — și de vicarul Stefan Anderko, pentru Biserica catolică română. (Unidad Cristiana).

O sesiune internațională de studii ecumenice

Organizată de Centrul Ecumenic Ioan XXIII de la Salamanca (Spania), în colaborare cu Secretariatul general al Consiliului pentru Relațiile Externe, de la Canterbury și cu Departamentul creștinilor non-catolici, s'a

ținut, la Salamanca, a șasea sesiune internațională de studii ecumenice, pe tema « Anglicanismul în perspectiva ecumenică ».

Alte teme tratate au fost: « Biserica anglicană: originea, dezvoltarea, caracterul ei »; « Vaticanul II și Conferința de la Lambeth »; « Spiritualitatea anglicană »; « Tendințe teologice în anglicanism »; « Biblia în anglicanism »; « Misiunea apostolică a Bisericii anglicane »; « Comunitățile religioase în anglicanism »; « Anglicanismul în America Latină »; « Viața liturgică anglicană »; « Biserica spaniolă reformată episcopaliană ».

Cu aceste sesiuni internaționale de studii ecumenice Centrul Ioan XXIII al Universității catolice din Salamanca vrea să răspundă la exigențele actuale ale unui ecumenism științific doctrinar.

Actuala sesiune a examinat problemele Bisericii anglicane în perspectiva ecumenică și raporturile ei cu Biserica catolică.

Cursuri de pregătire ecumenică la Paris

Institutul superior de Studii Ecumenice de la Paris, în colaborare cu Facultatea de Teologie ortodoxă Sf. Sergiu, cu Facultățile de teologie protestantă de la Paris, Strasbourg, și Montpellier, și cu Centrul (luteran) de Studii Ecumenice de la Bossey, a organizat un ciclu de cursuri de studii teologice și pastorale asupra ecumenismului.

Scopul acestor cursuri e formarea profesorilor de seminarii și facultăți de teologie, cum și a laicilor care doresc să dea un nou impuls mișcării ecumenice.

Participantii la aceste cursuri, a căror durată e de două semestre, pot obține o diplomă de învățământ superior.

Persoanele interesate pot obține informațiile necesare adresându-se Centrului de Informație și Documentare al Institutului Catolic (Centre d'Informations et de Documentation de l'Institut Catholique, 21, rue d'Assas, Paris VI-eme., France).

O « Biserica ecumenică » la Londra

În apropiere de unul din cele două aeroporturi ale Londrei a fost construită prima « biserică ecumenică » din Anglia.

Locașul, închinat Sfântului Gheorghe, va rămâne deschis fără întrerupere 24 de ore pe zi.

Un pastor anglican, doi protestanți, un baptist și un preot catolic vor celebra slujbele religioase.